

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE ZUZANY PITTEROVÉ

**KONEC KURÁŽE: INSCENACE MATKA KURÁŽ A JEJÍ DĚTI V REŽII
JANA KAČERA V DOBOVÉM SPOLEČENSKÉM KONTEXTU**

V bakalářské práci *Konec kuráže* navazuje Zuzana Pitterová na svou ročníkovou práci, v níž se věnovala výše uvedené inscenaci především z uměleckého hlediska (zabývala se zásahy do textu hry a pokoušela se o celkovou rekonstrukci inscenace). V bakalářské práci postoupila diplomantka dále a snaží se Kačerovu inscenaci z roku 1970 nahlédnout v širším, společenském kontextu doby vzniku. Úkol je to jistě nesnadný a pro účely bakalářské práce příliš obsáhlý. To si ale uvědomuje i diplomantka (viz str. 8), proto její předkládané práci je možné rozumět jako dalšímu prohlubování badatelského zájmu, kterému se autorka bude věnovat pravděpodobně i nadále.

Bakalářská práce je rozdělena do dvou částí. V té první se diplomantka vrací ke Kačerově ostravské inscenaci Brechtova dramatu z roku 1961 (viz str. 9-12). Druhá část se zabývá samotnou pražskou inscenací. Její společenský kontext se diplomantka pokouší nahlédnout z několika rovin. Především sleduje genezi vzniku inscenace v ND a její osud po premiéře (součástí této tématické roviny jsou cenzorské škrty v textu, jimž se Pitterová věnovala v ročníkové práci, tuto tematiku však v bp nacházíme v rozšířené a prohloubené podobě). Dále se diplomantka zabývá uměleckými osudy obou hlavních aktérů pražské inscenace, tj. Jana Kačera a Dany Medřičké. Zde oceňuji, že je autorka ochotna (ano, čteme správně) nahlédnout také nesentimentálně laděný osud této herečky po roce 1970 (viz kapitola *Titul národní umělkyně*, str. 45 ad.).

Bakalářskou práci Zuzany Pitterové považuji za velmi dobrou, omezím se proto na několik poznámek, spíše technického rázu.

Z ročníkové a bakalářské práce vyplývá, že je autorka s tematikou velmi dobře seznámena, prošla dostatečné množství archivních materiálů, setkala se s očitými svědky, často tvůrci zkoumané inscenace. V další badatelské práci bych diplomantce doporučoval jasněji verbalizovat metodologické hledisko, z něhož chce „předmět svého zájmu“ zkoumat a popisovat. Dále by bylo dobré seznámit se s recepcí Brechtova díla v českém divadle po roce 1957, kdy se v našem divadle tento dramatik začíná hlouběji interpretovat a inscenovat. V kapitole *Reakce odborné veřejnosti* (str. 11-12) totiž přikládá diplomantka výroky odborné

kritiky na adresu režiséra, jakkoli jsou spíše myšleny na obranu „divného komunisty“ Brechta. Podobně hlubší kontext by si v případě jiné než bakalářské práce zasloužila i kapitola *Zájezd do Benátek* (viz str. 39 ad.). Nebyl zájem o pražskou inscenaci vyvolán spíše předchozím úspěchem českého divadla v Itálii v 60. letech? Opakuji, že se ale jedná o připomínky, které jdou za rámec Pitterové bakalářské práce.

Bakalářská práce Zuzany Pitterové je psána obstojným stylem. Jediný jazykový problém, který ji lze vytknout, je však studentky divadelní vědy nehodný: křestní jméno autora *Matky Kuráže* se, Zuzano, píše skutečně jinak!!!

Bakalářskou práci Zuzany Pitterové doporučuji k obhajobě a navrhuji známku 2.

Praha, 9. září 2011

Mgr. Jan Jiřík